USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.,** proti žalované: **Vězeňská služba ČR, Vazební věznice Liberec,** se sídlem Pelhřimovská 347/3, Liberec 2, proti rozhodnutím žalované ze dne 14. 5. 2018, č. j. VS-12109-12/ČJ-2018-8009PR-INF a č. j. VS-12111-8/ČJ-2018-8009PR-INF a o žalobě na náhradu nemajetkové újmy, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 23. 7. 2018, č. j. 59 A 62/2018 - 8,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“) domáhal vydání předběžného opatření v řízení o žalobě proti v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadená rozhodnutí“) a o žalobě na náhradu nemajetkové újmy. Krajský soud návrh žalobce usnesením označeným v záhlaví (dále jen „napadené usnesení“) zamítl, neboť neshledal, že by byly splněny zákonné podmínky pro vydání předběžného opatření dle § 38 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[2] Proti napadenému usnesení podal žalobce kasační stížnost a žádal, aby jej Nejvyšší správní soud zrušil.

[3] Podle § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. je nepřípustná kasační stížnost, která směřuje proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné. Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímně upravit poměry účastníků řízení. Dle dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. je takovým procesním institutem i předběžné opatření.

[4] Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o

věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Z uvedených citací ustanovení soudního řádu správního je zjevné, že předběžné opatření v žádném případě nemůže působit déle, než do nabytí právní moci meritorního rozhodnutí, případně do okamžiku pravomocného zastavení řízení na základě usnesení soudu. Dočasná povaha usnesení o zamítnutí návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní závěr Nejvyšší správní soud zastává konzistentně ve své judikatuře (viz blíže rozsudek ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 94/2018 - 28, a ze dne 6. 3. 2014, č. j. 10 As 4/2014 – 19 nebo ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 – 145, vše přístupné na www.nssoud.cz).

[5] Jelikož rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím dočasným, nemohl se Nejvyšší správní soud kasační stížností stěžovatele proti napadenému usnesení meritorně zabývat, a musel ji pro nepřípustnost odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.

[6] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil splnění poplatkové povinnosti ani povinné zastoupení stěžovatele. Že je kasační stížnost proti napadenému usnesení nepřípustná, je zřejmé z textu zákona a jednoznačné prejudikatury Nejvyššího správního soudu, takže by se jednalo o bezúčelný a zcela neefektivní postup (k obdobnému postupu srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10; přiměřeně i usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. II. ÚS 4256/12, nebo ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. III. ÚS 4255/12).

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu